

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen – Szwecja) – Diskrimineringsombudsmannen / Braathens Regional Aviation AB

(Sprawa C-30/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Równość traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne – Dyrektywa 2000/43/WE – Artykuł 7 – Ochrona praw – Artykuł 15 – Sankcje – Skarga o odszkodowanie oparta na zarzucie dyskryminacji – Uznanie roszczenia odszkodowawczego przez pozwanego bez przyznania istnienia zarzucanej dyskryminacji – Związek między wypłaconym odszkodowaniem a zarzucaną dyskryminacją – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Krajowe przepisy proceduralne uniemożliwiające sądowi rozpoznającemu skargę orzeczenie w przedmiocie istnienia zarzucanej dyskryminacji pomimo wyraźnego żądania powoda]

(2021/C 217/03)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Diskrimineringsombudsmannen

Druga strona postępowania: Braathens Regional Aviation AB

Sentencja

Wykładni art. 7 i 15 dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które uniemożliwiają sądowi rozpoznającemu powództwo o odszkodowanie, oparte na zarzucie zakazanej przez tę dyrektywę dyskryminacji, zbadanie żądania stwierdzenia istnienia tej dyskryminacji, jeżeli pozwany zgadza się na wypłatę żadanego odszkodowania, nie przyznając jednak istnienia tej dyskryminacji. Do sądu krajowego, przed którym toczy się spór między jednostkami, należy zapewnienie, w ramach jego właściwości, ochrony prawnej wynikającej dla podmiotów prawa z art. 47 karty, w razie potrzeby poprzez odstąpienie od stosowania wszelkich sprzecznych z nimi przepisów prawa krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 103 z 18.3.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – H.A. / État belge

(Sprawa C-194/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 – Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – Artykuł 27 – Środek prawny – Uwzględnienie okoliczności zaistniałych po wydaniu decyzji o przekazaniu – Skuteczna ochrona sądowa]

(2021/C 217/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H.A.

Strona przeciwna: État belge

Sentencja

Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca w związku z motywem 19 tego rozporządzenia i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu, które przewiduje, że sąd, do którego wniesiono skargę o stwierdzenie nieważności decyzji o przekazaniu, nie może w ramach badania tej skargi uwzględniać okoliczności zaistniałych po wydaniu tej decyzji, które mają kluczowe znaczenie dla prawidłowego stosowania tego rozporządzenia, chyba że ustawodawstwo to przewiduje szczególny środek zaskarżenia zapewniający rozpatrzenie ex nunc sytuacji zainteresowanej osoby, którego wynik jest wiążący dla właściwych organów, i który można wnieść w następstwie zaistnienia takich okoliczności, a skorzystanie z niego nie może być w szczególności uzależnione od tego, że zainteresowana osoba została pozbawiona wolności, ani od okoliczności, że wykonanie wspomnianej decyzji ma nastąpić wkrótce.

(¹) Dz.U. C 164 z 13.5.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Gdańsku – Polska) – AV

(Sprawa C-221/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Decyzja ramowa 2008/909/WSiSW – Artykuł 8 ust. 2 – 4 – Artykuł 17 ust. 1 i 2 – Artykuł 19 – Uwzględnienie do celów wydania wyroku łącznego wyroku skazującego zapadłego w innym państwie członkowskim, który ma zostać wykonany w państwie członkowskim, w którym ten wyrok łączny zostaje wydany – Przesłanki – Decyzja ramowa 2008/675/WSiSW – Artykuł 3 ust. 3 – Pojęcie „naruszenia wyroku skazującego lub jego wykonania”, które należy uwzględnić w nowym postępowaniu karnym wszczętym w państwie członkowskim innym niż państwo wydania orzeczenia]

(2021/C 217/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Strony w postępowaniu głównym

AV

przy udziale: Pomorskiego Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej

Sentencja

1) Wykładni art. 8 ust. 2–4 decyzji ramowej Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., w związku z art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 19 tej decyzji należy dokonywać w ten sposób, że zezwalają one na wydanie wyroku łącznego obejmującego nie tylko jedną lub więcej kar uprzednio orzeczonych względem zainteresowanego wyrokiem zapadłym w państwie członkowskim, w którym ten wyrok łączny zostaje wydany, lecz również jedną lub więcej kar orzeczonych względem niego wyrokiem zapadłym w innym państwie członkowskim, które są wykonywane na mocy tej decyzji ramowej w pierwszym państwie członkowskim. Taki wyrok łączny nie może jednak prowadzić do dostosowania wymiaru lub rodzaju wspomnianych kar, wykraczającego poza ściśle granice przewidziane w art. 8 ust. 2–4 decyzji ramowej 2008/909, do naruszenia nałożonego w art. 17 ust. 2 tej